

27

Виняток: 120

СЕРІЯ: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КАЗКИ

Ч. 3.

"HOWERLA"

41 E. 7th St., New York 3, N. Y.

1958

МАТИ-БОЗА

Як був собі дід та баба, та було в їх по дочці. У дідової дочки й корівка есть од матері. От мачуха й говорить на дідову дочку: — „Жеми корову пасти!“ І дала їй на день кужелю прясти, що й за три дні не спрядеш. Вона й погнала та й плаче до рогою. А корівка питає: — „Чого ти, дівонько, плачеш?“ — „Як же мені не плакати? дали стільки кужелю прясти“. — „Не журись, — каже, — сажай мені кужель у праве вухо!“ Вона всадила, а з лівого буха й виймає, уже попрядений . . . І так що-разу. А оце, як стане смеркаться — і пожене корівку додому.

От мачуха бачить, що вона таку гарну пряжу носить, та й каже на свою дочку: — „Гони, доню, ти пасти корівку і кужелю бери“.

Та пожене та на полі й каже: — „Сороки, ворони! летіть до мене кужелю прясти!“ То сороки й ворони поназлігуються і поросхапують кужель, та й порозносять на гнізда. Увечері вона й пожене ту корівку додому. Додому прижене, то мати й пита її: — „А що, доню? попряла кужель?“ — „Ні, мамо, не попряла: сороки та ворони поросхапували“.

От мачуха й думає про дідову дочку: — „Ну, хто їй помагає так гарно прясти?“ Та й підгляділа . . . Тоді на діда: „Заріж та й заріж, діду, корову!“

От, дідова дочка погнала корівку пасти. Жене та й плаче. Так корівка й питає: — „Чого се ти плачеш, дівонько?“ — „Як же мені не плакати, що тебе хочуть зарізати!“ От і говорить тая корівка: — „Слухай же, дівочко:

“ як будуть мене різати, так у мені знайдеться
двоє яблучок. Ти їх посади, так повиростають
яблуньки.”

От ту корівку й зарізали. Аж там двоє
яблучок: одно золотеньке, а друге сріб-
неньке. — дідова дочка й узяла. А бабина

вгледіла та й женеться за нею, — хоче одняти.
Так та в кропиву їх і кинула. Коли ж і ви-
росла яблунька: срібненьке яблучко, золо-

теньке яблучко, а під нею криничка.

От, іде пан, побачив, що така гарна яблунь-
ка: — „От коли б мені хоч одно яблучко з неї!“

Послав кучера в хату. Повиходили: баба, бабина дочка й дідова дочка. Кинулась баба зірвати, а яблунька так і шугнула в-гору, а криничка в землю—не достала. А пан говорить: — „Хто мені яблучко вирве і водиці з кринички набере, тому я половину панства оддам“.

От, бабина дочка прискочила — хотіла вирвати яблучко, а яблунька знов угору; хотіла водички з кринички набрати, а криничка — вниз. Дідова ж прийшла, так яблунька сама їй на плечі гілля поклала. Вона яблучко вирвала, водиці набрала, та й дала панові. От він їй і говорить: — „Я тебе візьму за себе заміж.“ І взяв її з собою.

От вони собі й дитину нажили. Послали до батька узварь і просять того батька у гості до дітей. А мачухи й не просять, так вона й говорить: — „Як таки можна, щоб я не поїхала до своїх дітей?“ І поїхала. А вона була відьма. От, і зробила дідовій дочці так, щоб

9

вона козою побігла. От її дитина все плаче без матері. А в того пана був парубок, та й говорить: — „Пане мій милий, пане мій любий! дайте мені дитину, понесу я її гуляти“.

А пан каже: — „Неси!“

Він і поніс дитину до болота та й кличе:

„Ой рись-коза! твій син плаче,
Твій син плаче, їсти хоче.“

А вона й одказує:

„Біжу, лечу, мій синочку!
Пісок очі забиває,
Очерет ноги підкошує,
Бистра вода не пускає“.

От, прибігла та з себе шкуру скинула, а сама за дитину; сіла, годує, та гірко, гірко плаче! Погодувала, оддала парубкові дитинку та знов і побігла.

На другий день ізнов дитина плаче. Він

ізнов проситься: — „Пане мій милий, пане мій любий! дайте мені дитину, понесу я її гуляти.“

Поніс та й кличе:

“Ой рись-коза! твій син плаче,
Твій син плаче, їсти хоче.“

То вона й біжить:

„Біжу, лечу, мій синочку!
Пісок очі забиває,
Очерет ноги підкошує,
Бистра вода не пускає.“

От, прибігла та з себе шкуру скинула і на-
годувала дитинку. Парубок одніс дитинку,
вона до сўток ізнов і спить. Тоді пан його
й питає: — „Що се значить“, каже, „що ти оце
понесеш дитину гуляти, та й не плаче?“

Так він давай йому признаваться: — „Що
ж?“ говорить, „твоя, пане, жінка побігла
козою.“

От вони й пішли вдвох. Парубок і кличе її:

„Ой рись-коза! твій син плаче.
Твій син плаче, їсти хоче.“

Вона й біжить:

„Біжу, лечу, мій синочку!
Пісок очі забиває,
Очерет ноги підкошує,
Бистра вода не пускає“.

Прибігла, скинула з себе шкуру, взяла
дитинку та так плаче! — „Тепер“, каже, „моя
дитинонько, в-останне побачимось, а то да-
леко вже поженуть мене, не почую, як будуть
кликати“.

А пан узяв та й укинув її шкуру в огонь.
Як затріщить шерсть! а вона й почула та
в кущ: немає шкури! Тоді пан керезю її
накрив, і пішли додому, та й живуть із нею.
А баба втекла.

КАЗКИ ДЛЯ ДІТЕЙ І СТАРШИХ :

а) СЕРІЯ: УКРАЇНСЬКІ НАР. КАЗКИ

1. МАТИ- КОЗА, з ілюстраціями П. Лапина, ціна.....35с
 2. КОЗА- ДЕРЕЗА, з ілюстраціями і ручним письмом...35с
 3. ЛИСИЧКА, КОТИК ТА ПІВНИК, з ілюстраціями.....35с
 4. ВЕСЕЛА ПРАЦЯ, казка-ілюстрації25с
 5. ОМЕЛЬКОВА СІМ'Я, казка-ілюстрації25с

б) СЕРІЯ: ДИТЯЧА БІБЛІОТЕКА

6. ШВЕЦЬ КОПИТКО і КАЧУР КВАК, багато ілюстрована..25с
 7. СПІЗМОВКИ, Вільгельма Буша, 72 ілюстрації!.....50с
 8. СЛІДАМИ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ, написав Ф.Коковський...50с
 9. ОПОВІДАННЯ Івана Франка(П'ять оповідань)....\$1.-
 10. В ДЕНЬ МАТЕРІ(Сценка з нотами на І дію).....50с
 11. ЮРЗА- МУРЗА, написав Ю.Шкрумеляк, ілюстроване...50с
 12. КАЗКА ДІТЯМ НЕВЕЛИКА ПРО КУРЧАТКО І ШУЛІКУ, іл..35с
 13. *ЄВШАН ЗІЛЛЯ(Збірничок ,ч.І.з 1956 р), ілюстр...30с
 14. ЗАЙЧАТКО ТА ІЖАК, написала Наталя Забіла, ілюстр35с
 15. НАША БУВАЛЬЩИНА(Історія Княжої Доби) ілюстр.....75с
 замовляйте в Укр. Книгарні "ГОВЕРЛЯ" в Н.Порку!

